

Redegørelse for Vestre Landsrets fejl i dom af 11. januar 2016 (sag nr. V.L. B-1927-2013)

2: Vestre Landsrets fejl og manipulationer

Indholdsfortegnelse

De enkelte fejl og manipulationer i Vestre Landsrets dom

1. Side 3 V.L. vildleder i referencen til FDVs svarskrift
2. Side 3 V.L. blander sig i sagen i strid med retsplejelovens § 338
3. Side 3 V.L. har overskredet tidsfristerne i retsplejelovens § 358
4. Side 3 FDVs betingelser for at frigive filmene savner et retsgrundlag
5. Side 3 Formålet med § 645 hhv. § 653b er ikke at give rekvirenten en økonomisk fordel
6. Side 13 Min accept af FDVs "tilbud" havde ikke begrænset mit tab
7. Side 14 Det let afviselige anbringende er ikke mit, men V.L.'s
8. Side 14 V.L. har ikke forholdt sig til indstævntes accept af den økonomiske risiko
9. Side 4 Retsbogens gengivelse af min advokats brev er misvisende
10. Side 4 V.L. burde have iagttaget brevet i stedet for den misvisende retsbog
11. Side 5 V.L. forveksler den generelle ophavsret med den særlige spredningsret
12. Side 5 V.L. lyver om mit frafald af anbringende
13. Side 5 V.L. undlader at iagttage det anbringende, jeg fremsatte i ankesagen
14. Side 5 FDV har ikke forholdt sig til det fremsatte anbringende
15. Side 5 V.L. har ikke anvendt § 384 til at forhindre mig i at fremsætte anbringendet
16. Side 6 FDV har *ikke* forholdt sig til en mulig forelæggelse for EU-domstolen
17. Side 6 FDV har *ikke* protesteret mod det nye anbringende
18. Side 6 FDV har *ikke* begrundet retssagen mod mig som anført af V.L.
19. Side 6 FDV har *ikke* anført, at jeg også solgte film fra SF Film og Scanbox
20. Side 6 FDV har *ikke* anført, at bevissikringen er rettidig i forhold til kendelsen
21. Side 7 V.L.'s gengivelse af min opfattelse af FDVs rettigheder er forkert
22. Side 7 Man bliver ikke til ophavsmand blot ved at indgå en aftale om udgivelse
23. Side 8 V.L. har ikke iagttaget forløbet siden lovforslagets fremsættelse i 2002
24. Side 8 V.L. har skjult de forklaringer, der blev givet til Kulturudvalget
25. Side 9 De skjulte forklaringer fører netop til et andet resultat
26. Side 9 V.L. har ikke iagttaget den EU-retlige sammenhæng
27. Side 9 V.L. vildleder med en insinuation om, at jeg har bedt om FDVs samtykke
28. Side 10 Der er ikke dokumenteret salg af film fra SF Film og Scanbox
29. Side 10 V.L. har vendt bevisbyrden
30. Side 10 Den omvendte bevisbyrde kan umuligt løftes
31. Side 11 V.L. har manipuleret sig til betingelse 1 i § 642
32. Side 11 V.L. har set bort fra FDVs formål med rekvisitionen
33. Side 11 V.L. har set bort fra FDVs proceserklæringer jf. betingelse 2 i § 642

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

34. Side 11 V.L. har lagt løggen om SF Films og Scanbox' film til grund
35. Side 11 Min anerkendelse af FDVs rettigheder var ikke tilknyttet lovens fortolkning
36. Side 11 V.L. har set bort fra grundlaget for fogedrettens afgørelse
37. Side 11 FDV har ikke dokumenteret at have rettigheder til "101 Dalmatians II"
38. Side 11 V.L. har ignoreret byrettens retsbog om skadesvirkning ved manglende bevis
39. Side 11 V.L. har ikke iagttaget udnyttelsespligten i ophavsretslovens § 54
40. Side 11 V.L. har ikke iagttaget betænkning nr. 1107 jf. betingelse 2 i § 642
41. Side 11 V.L. har ikke iagttaget, at fogedforbuddet ikke ændrede min adfærd
42. Side 10 V.L. har bedømt historiske begivenheder
43. Side 11 V.L. kriminaliserer min specialimport
44. Side 11 V.L. har ikke forholdt sig til, at betingelse 3 i § 642 ikke er opfyldt
45. Side 11 V.L. har ikke iagttaget baggrunden for uenigheden om lovens fortolkning
46. Side 11 V.L. har ikke iagttaget EU-traktatens forelæggelsespligt
47. Side 11 V.L. har ikke iagttaget formålet med forelæggelsespligten
48. Side 11 V.L. har ikke forholdt sig til spørgsmålet om culpa
49. Side 11 V.L. har ikke tillagt FDVs tabsbegrænsningspligt betydning
50. Side 11 V.L. har ikke forklaret, hvordan mit salg har påført FDV et tab
51. Side 11 V.L. har ikke iagttaget ejerstrukturen jf. Paramounts forklaring
52. Side 11 V.L. har ikke iagttaget Paramounts meddelelse til Laserdisken
53. Side 11 V.L. har ikke iagttaget anbringendet om "rette sagsøgere"
54. Side 11 V.L. har ikke forholdt sig til Sandrew Metronomes egen opfattelse
55. Side 12 V.L.'s formulering er uklar og misvisende
56. Side 12 Der var ikke behov for at søge på Laserdiskens hjemmeside
57. Side 12 Der er intet retsgrundlag for at inddrage tredjemands ageren
58. Side 12 Der er ikke tale om samme spørgsmål
59. Side 12 Der er ikke tale om samme anbringender
60. Side 12 V.L. (og byretten) har set bort fra de faktiske forskelle
61. Side 12 V.L. (og byretten) har set bort fra FDVs egen angivelse af tidspunktet
62. Side 12 V.L. lyver om påstandens formulering
63. Side 12 V.L. har ikke angivet, hvorfor og hvornår jeg skulle have overdraget materialet
64. Side 12 Retsplejeloven tillader ikke, at der foretages bevissikring mod tredjemand
65. Side 12 Retsplejelovens § 653 c omtaler ikke tidspunktet for kendelsen
66. Side 12 V.L.'s antagelse er selvmodsigende i forhold til begrundelsen for første led
67. Side 13 V.L. har ikke forholdt sig til Den Europæiske Menneskeretskonvention
68. Side 13 Det er i justificationssagen, at fogedrettens afgørelse skal efterprøves
69. Side 13 Retten til at få materialet tilbageleveret følger af § 653 c
70. Side 13 Materialet tilhører mig - yderligere begrundelse burde være unødvendig
71. Side 13 Materialet fra de to bevissikringer var ikke adskilt
72. Side 12 V.L. har ikke forholdt sig til Grundlovens § 72
73. Side 12 Grundlovens § 72 er også overtrådt, selvom en ny bevissikring lægges til grund
74. Side 12 FDV har aldrig gjort gældende, at der er gennemført en ny bevissikring
75. Side 12 V.L. blander sig også her i strid med § 338
76. Side 12 V.L. har overskredet tidsfristerne i retsplejelovens § 358
77. Side 12 Der fandt ikke nogen bevissikring sted den 15. december 2006
78. Side 12 FDVs formål var at inddrage mig i den allerede foretagne bevissikring

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 3, 13 og 14: Erstatningskrav for de beslaglagte film

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at Hans Kristian Pedersen ved brev og uddybende kæreskrift af 23. december 2005 i sag nr. V.L. B-2787-05 anmodede Vestre Landsret om at frigive de "beslaglagte" film med henblik på tilbagesalg til leverandørerne, og at de indstævnte i deres svarskrift af 24. januar 2006 tilkendegav følgende:

"...

Ad beslaglæggelsen

Først og fremmest må det understreges, at den import, der er foretaget af filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne til distribution i Danmark, og som er sket med henblik på salg, er ulovlig, og at de enkelte eksemplarer af filmværker derfor med rette er beslaglagt.

Indkærede er dog udfra en værdispildsbetragtning villig til at acceptere, at de af forbuddet omfattede filmværk sælges tilbage til leverandørerne. Dette er dog betinget af, at penge fra et sådant salg indsættes på en spærret konto til sikkerhed for et eventuelt krav som indkærede senere måtte have mod Laserdisken. Da de omhandlede filmværker er beslaglagt af fogedretten og kun med indkæredes samtykke kan frigives, er det vigtigt, at kærende ikke tilbagesælger filmene førend der er truffet de nødvendige foranstaltninger vedrørende købesummen herfor, dvs. oprettet en spærret konto med betingelser for frigivelse godkendt af indkærede. Tilbagesalg til leverandører til USA må ikke ske før indkærede har en skriftlig bekræftelse herpå fra fogedretten i Aalborg.

...."

Vestre Landsrets supplerende sagsfremstilling (dommens side 3-4)

Fejl nr. 1: V.L. vildleder i referencen til FDVs svarskrift

Det fremgår ikke, at sag nr. V.L. B-2787-05 var en sag mellem FDV og Laserdisken ApS. Det er et relevant, *udeladt* faktum, at jeg *ikke* var omfattet af sagen (**Appendix B, side 21**), men at betingelsen for at frigive filmene var sikkerhed for krav, FDV måtte have mod anpartsselskabet.

Fejl nr. 2: V.L. blander sig i sagen i strid med retsplejelovens § 338

Vestre Landsret blander sig i sagen i strid med retsplejelovens § 338. FDV har *aldrig* gjort gældende, at jeg ikke opfyldte tabsbegrænsningspligten ved at undlade at acceptere dette "tilbud".

FDVs anbringender fremgår af byretsdommens side 48. FDV gjorde to ting gældende: At der *ikke* er tale om en beslaglæggelse, og at erstatningskravet er fremsat for sent. Byretten tog kun stilling til det første anbringende (**byretsdommens side 51**) og henviste alene til Vestre Landsrets kendelse i kæremålet i retssagen mod Laserdisken ApS. Det er absurd, og det blev omhyggeligt tilbagevist af mig i **påstandsdokumentets kapitel 7.3** (side 19-20).

Vestre Landsret har selv fundet på anbringendet for at hjælpe FDV.

Fejl nr. 3: V.L. har overskredet tidsfristen i retsplejelovens § 358

Anbringendet har ikke været fremsat under forberedelsen, og jeg har derfor været afskåret fra at forholde mig til det. Vestre Landsrets sene anbringende strider mod § 358.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Af den efterfølgende skriftveksling mellem parterne i kæresagen V.L. B-2787-05 ved Vestre Landsret fremgår, at de indstævnte da delte Hans Kristian Pedersens opfattelse af, at filmene måtte anses for beslaglagt.

Under disse omstændigheder kan aftalen sidestilles med en beslaglæggelse af de omhandlede film.

Da tilbagesalg også under en faktisk beslaglæggelse måtte ske på sådanne vilkår om deponering af provenuet, som de indstævnte tilbød, og da Hans Kristian Pedersen ikke benyttede sig heraf, er det imidlertid ikke godtgjort, at han har lidt et tab som følge af aftalen, som kan danne grundlag for et erstatningskrav mod de indstævnte.

Vestre Landsrets begrundelse (dommens side 13)

Vestre Landsret ændrer byrettens dom, efter at jeg i **Appendix C** omhyggeligt redegjorde for hele forløbet og fik medhold i, at der i realiteten var tale om en beslaglæggelse, så sagen burde være endt med en tildeling af erstatning til mig. Vestre Landsret hjælper FDV ved på FDVs vegne at fremsætte et *nyt* anbringende, som jeg ikke har haft mulighed for at svare på.

Fejl nr. 4: FDVs betingelser for at frigive filmene savner et retsgrundlag

Vestre Landsret har *de facto* lagt til grund, at FDV havde ret til at kræve mine film beslaglagt med henblik på at opnå en økonomisk fordel i retssagen mod Laserdisken ApS.

Hertil vil jeg indvende - hvis jeg får mulighed for det for Højesteret - at der ikke er henvist til en bestemmelse i retsplejeloven, der gør det muligt at opnå en sådan økonomisk fordel via en klemme på tredjemand. Det bestrides, at en sådan bestemmelse eksisterer.

Det bemærkes, at jeg er tredjemand i retsforholdet mellem FDV og Laserdisken ApS.

Fejl nr. 5: Formålet med § 645 hhv. § 653b er ikke at give rekvirenten en økonomisk fordel

I begge rekvisitioner, først i rekvisitionen mod Laserdisken ApS og så i rekvisitionen mod mig, er § 645 og § 653b angivet som retsgrundlag til støtte for anmodningen om beslaglæggelse.

Uanset, at jeg i forhold til FDVs "tilbud" var tredjemand jf. fejl nr. 4, var der i hvert fald ikke i de bestemmelser grundlag for at beslaglægge genstande med henblik på at give rekvirenten en økonomisk fordel. De skulle alene sikre beviser og forhindre fremtidige krænkelser.

Fejl nr. 6: Min accept af FDVs "tilbud" havde ikke begrænset mit tab

Laserdisken ApS har været uden midler siden 1. juli 2004. En returnering af filmene til mine leverandører måtte derfor ske på min regning, men "tilbuddet" vedrørte deponering af pengene til sikkerhed for FDVs krav mod Laserdisken ApS.

FDV fremsatte et erstatningskrav mod Laserdisken ApS og begrundede beløbet på kun 100.000 kr. med selskabets økonomiske situation. Erstatningskravet blev til sidst frafaldet med den begrundelse, at selskabet slet ikke ejede noget.

Hvis jeg havde deponeret 285.000 kr. på en konto til sikkerhed for FDVs krav mod selskabet, havde FDV fremsat et erstatningskrav mod selskabet på det beløb. På baggrund af den adfærd, både byretten og Vestre Landsret har udvist i sagen mod mig, må det lægges til grund, at FDV ville have fået tilkendt pengene.

Min accept af FDVs "tilbud" havde således ikke begrænset mit tab.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Hertil kommer, at det ikke i sig selv kan give grundlag for et erstatningskrav, at en beslaglæggelse ikke følges op af en retsafgørelse om konfiskation, jf. herved retsplejelovens § 653 d, stk. 3

De indstævnte frifindes derfor for Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (2).

Vestre Landsrets begrundelse (dommens side 14)

Fejl nr. 7: Det let afviselige anbringende er ikke mit, men V.L.'s

Vestre Landsret tager i dommen stilling til et anbringende, der aldrig har været fremsat. Jeg har i hvert fald aldrig henvist til § 653 d, stk. 3 og har heller ikke anvendt ordet konfiskation.

Dette ikke-eksisterende anbringende er sammen med Vestre Landsrets eget *vildledende* anbringende anvendt som begrundelse for at afvise mit erstatningskrav.

Fejl nr. 8: V.L. har ikke forholdt sig til indstævntes accept af den økonomiske risiko

Vestre Landsret har undladt at forholde sig til det faktum, at retsassessor Dorete Bager forbød mig at returnere filmene, *efter* at advokat Lars Segato havde påtaget sig risikoen for filmenes værditab jf. min vedståede partsforklaring for byretten. Det har V.L. undladt at forholde sig til.

Jeg sagde opgivende: "*Så er jeg nødt til at returnere alle film til leverandørerne*".

Det blandede Lars Segato sig i. Det ville han ikke tillade. Jeg kunne ikke se, at det vedrørte ham. Jeg sagde til ham, at returnering til USA netop sikrede, at jeg ikke solgte filmene i Danmark. Han ville alligevel have Dorete Bager til at forbyde, at jeg returnerede filmene. Jeg protesterede mod et formålsløst forbud, der ville give et unødvendigt tab. Jeg forklarede Dorete Bager, at det ikke var piratkopierede film, men lovlige film, der under alle omstændigheder måtte sælges i USA. Filmene ville miste værdi, hvis de ikke blev solgt eller returneret.

"*Den risiko påtager vi os naturligvis*", sagde Lars Segato, hvorefter Dorete Bager gav ham medhold og forbød mig at returnere filmene.

Min partsforklaring for byretten, 22. april 2013 (ekstraktens side 511)

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 4, 5 og 7: Vildledende gengivelser af min holdning

Af brev af 2. oktober 2006 fra Hans Kristian Pedersens daværende advokat til Retten i Aalborg fremgår blandt andet følgende:

”Min klient respekterer naturligvis sagsøgernes rettigheder i ophavsretslovens § 19 i den fortolkning, der lå til grund for lovens vedtagelse, herunder sagsøgernes ret til at forbyde parallelimport af filmtitler, hvortil de har danske enerettigheder.”

Det fremgår af byrettens retsbog i nærværende sag, at retten den 4. maj 2011 fremlagde blandt andet to breve af 2. marts og 17. april 2011 fra Hans Kristian Pedersens daværende advokat, hvorefter følgende blev tilført retsbogen:

”...
Det fremgår af de modtagne breve, at sagsøgte frafalder at gøre gældende under nærværende sag, at sagsøgerne ikke er rette sagsøgere.
...”

Vestre Landsrets supplerende sagsfremstilling (dommens side 4)

Fejl nr. 9: Retsbogens gengivelse af min advokats brev er misvisende

Min respekt for FDVs rettigheder skal både ses i lyset af min pragmatiske adfærd og løfterne til FDV jf. **kapitel 1.7** og den fortolkning, der lå til grund for afstemningen i Folketinget. Når en lov skal fortolkes, er det normalt at se på den fortolkning, der lå til grund, da Folketinget stemte for den. Uanset den indsigt i EU-retten, som ligger til grund for *min* holdning, forsøgte jeg undgå problemer med FDV ved at følge FDVs egen (daværende) fortolkning. Det betyder *ikke*, at jeg var enig med Johan Schlüter.

Min holdning svarer naturligvis til de nedlagte påstande, og så vidt angår opfattelsen af lovens fortolkning og spørgsmålet om, hvem der kan støtte ret på infosoc-direktivets artikel 4, fremgår det af de supplerende påstande 3, 4 og 5 i ankestævningen (**ekstraktens side 56**).

Fejl nr. 10: V.L. burde have iagttaget brevet i stedet for den misvisende retsbog

Hverken retsbogen af 4. maj 2011 eller de heri omtalte breve var medtaget i ekstrakten, fordi parterne ikke anså dem for at være relevante. Vestre Landsret har af egen drift ledt efter noget, der kunne bruges til at fordreje min holdning.

Det fremgår af min advokats brev (**kapitel 1.6**), at der er tale om, at jeg fandt det mest hensigtsmæssigt at undersøge spørgsmålet om “rette sagsøger” i den principielle retssag om fortolkningen af regional konsumtion. Der var langt fra ikke tale om, at jeg tiltrådte, at FDV kan påberåbe sig ophavsmandens rettigheder. Jeg søgte “*at holde skæg for sig og snot for sig*”.

De nye påstande i ankesagen - og det nye anbringende - er både en konsekvens af Vestre Landsrets afgørelse i retssagen mod kulturministeriet om, at spørgsmålet om fortolkning bør afgøres i en sag mod rettighedshaverne, og at byretten mente, at man som rettighedshaver taber penge på at sælge en film, selvom man får betaling. Da appelmulighederne var udtømt i sagen mod kulturministeriet, fremsatte jeg påstandene i ankesagen. Havde V.L. stået ved sin holdning, var påstandene blevet behandlet. Byretssagen ville jeg begrænse til formalitetsfejlene samt det synspunkt, at rettighedshaverne *ikke* taber penge på, at deres film sælges.

Der var således to gode grunde til, at jeg fremsatte det nye anbringende i ankesagen.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

De indstævnte er ikke ophavsmænd i henhold til ophavsretsloven og EU's direktiver, idet de indstævnte blot har erhvervet licens til at udgive danske udgaver. FDV har ikke dokumenteret at være berettiget til at gøre krav gældende vedrørende de omtvistede film. Det bestrides ikke, at FDVs medlemmer har licensrettigheder til filmene, men det er ikke godtgjort, at de har ophavsretten. Hans Kristian Pedersen bestrider ikke, at hans daværende advokat frafaldt at gøre gældende, at FDVs medlemmer ikke var rette sagsøgere, men dette skete ikke med Hans Kristian Pedersens indforståelse.

Vestre Landsret om min procedure (dommens side 5)

Fejl nr. 11: V.L. forveksler den generelle ophavsret med den særlige spredningsret

Ifølge ophavsretsloven er *ophavsretten* tildelt ophavsmanden. Det bestrides ikke, at denne ofte overdrager den del, der normalt betegnes som "udnyttelsesretten", til producenten. Derved får producenten overdraget retten til at udnytte værket kommercielt, f.eks. ved at sælge licenser til FDV. Her er der imidlertid tale om den særlige spredningsret jf. **kapitel 1.1**.

Det er noget helt andet. Det havde givet mere mening, hvis Peter Schønning havde valgt at gennemføre *producentens* spredningsret jf. låne/leje-direktivet i ophavsretsloven. Det havde han alle muligheder for at gøre, idet han var kulturministeriets repræsentant under låne/leje-direktivets forhandlinger i 1992.

Hvis det var sket, kunne de videreoverdrage spredningsretten til FDVs medlemmer via licensaftalerne. Det er *ikke* sket, og jeg bestrider, at *ophavsmændene* har videreoverdraget den spredningsret, som *ophavsmændene* fik i infosoc-direktivet længe efter, at de andre havde fået.

Fejl nr. 12: V.L. lyver om mit frafald af anbringende

Det fremgår klart af min advokats brev, at det netop var på *min* anledning, at jeg frafaldt at gøre gældende under byrettens behandling af sagen, at FDV ikke var rette sagsøger. Årsagen til det fremgår også. Sandheden er lige modsat Vestre Landsrets referat i dommen. Se **kapitel 1.6**.

Fejl nr. 13: V.L. undlader at iagttage det anbringende, jeg fremsatte i ankesagen

Da spørgsmålet kom op under domsforhandlingen, henviste jeg specifikt til min meddelelse om det nye anbringende den 6. september 2013 jf. også **kapitel 1.6** samt **ekstraktens side 89**. Vi slog op i ekstrakten, og det blev læst af dommerne under domsforhandlingen.

Fejl nr. 14: FDV har ikke forholdt sig til det fremsatte anbringende

Vestre Landsret blander sig igen ved at gribe ind på FDVs vegne i strid med § 338. FDV har *ikke* forholdt til dette anbringende, siden det blev fremsat den 6. september 2013.

FDV har *ikke* gjort indsigelse mod fremsættelsen af anbringendet efter § 383.

Fejl nr. 15: V.L. har ikke anvendt § 384 til at forhindre mig i at fremsætte anbringendet

Vestre Landsret kan i henhold til § 384 selvstændigt (uden FDVs indsigelse) nægte mig at fremsætte anbringender, der ikke har været gjort gældende for byretten. Jeg tiltræder, at der er tale om et nyt anbringende, og det gjorde jeg netop særligt opmærksom på. Vestre Landsret har imidlertid *ikke* reageret på anbringendet ved at nægte det fremsat.

Følgelig bør Vestre Landsret forholde sig til anbringendet i stedet for at manipulere sig frem til, at jeg mener noget andet end det, jeg mener.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 6: Ukorrekt gengivelse af FDVs anbringender

De indstævnte har bestridt, at der er grundlag for en forelæggelse for EU-domstolen. Hans Kristian Pedersen afgav i byretten en bindende proceserklæring om at frafalde at gøre gældende, at de indstævnte ikke er "rette sagsøgere", og Hans Kristian Pedersen kan allerede derfor ikke bestride det nu.

De indstævnte har videre anført, at det var deres berettigede forventning, at Hans Kristian Pedersen ville overholde ophavsretsloven, og at de, da de senere opdagede, at han fortsat solgte parallelimporterede film, straks foretog intern afklaring og nødvendig bevissikring med henblik på efterfølgende hurtig indlevering af forbudsbegæring.

Hertil kommer, at der også blev solgt film fra SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S.

De indstævnte har tillige anført, at retssagen efter bevissikringen er anlagt rettidigt, idet kendelsen om bevissikring mod Hans Kristian Pedersen blev afsagt den 15. december 2006.

Vestre Landsret om FDVs procedure (dommens side 6)

Ikke et eneste af disse fem refererede anbringender er faktisk fremsat af FDV i sagen mod mig. Vestre Landsret (eller Peter Schønning) er velkommen til at udpege dem fra ekstrakten, hvis de kan, men det kan ikke lade sig gøre. Jeg gennemgår de fem anbringender hver for sig.

Fejl nr. 16: FDV har ikke forholdt sig til en mulig forelæggelse for EU-domstolen

FDV har ikke på noget tidspunkt forholdt sig til den EU-retlige problematik. Peter Schønning har konsekvent støttet FDVs synspunkt på sin egen begrundelse for at ændre ophavsretslovens § 19. Han har ikke kommenteret ét eneste af de 12 forhold, der taler imod den fortolkning, som FDV nu støtter deres krav på (**kapitel 1.10**).

Dette indbefatter, at FDV *ikke* har bestridt, at der er grundlag for at forelægge sagen for EU-domstolen. FDV har gennemgående ignoreret det EU-retlige aspekt. Jeg har kæmpet med Vestre Landsret om at få en forelæggelse for EU-domstolen, og det har FDV ikke blandet sig i.

FDV har i ankesagen forholdt sig til ankestævningens nye påstande i svarskriftet den 3. september 2013 (**ekstraktens side 83**) og i øvrigt henvist til påstandsdokumentet for byretten. Her var der *ikke* begæret forelæggelse for EU-domstolen. Det ses af svarskriftet og de øvrige processkrifter for Vestre Landsret, at FDV *ikke* har udtalt sig om en forelæggelse overhovedet.

Fejl nr. 17: FDV har ikke protesteret mod det nye anbringende

Den manipulerede proceserklæring, Vestre Landsret henviser til på side 4, er *ikke* påberåbt af FDV. Peter Schønning havde ikke engang bedt om at få den med i ekstrakten.

Som jeg har redegjort for i **kapitel 1.6** og uddybet under fejl nr. 9 og 10, er der slet ikke tale om en proceserklæring. Det er blot en forklaring på, hvorfor spørgsmålet om rette sagsøger ikke var relevant i byretssagen. I sagens natur kan meddelelsen ikke omfatte de nye påstande, der blev fremsat i ankesagen. Som nævnt gjorde hverken FDV eller Vestre Landsret indsigelse, da anbringendet blev fremsat i ankesagen den 6. september 2013.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Fejl nr. 18: FDV har ikke begrundet retssagen mod mig som anført af VL.

Anbringendet stammer fra FDVs duplik til Vestre Landsret i kæremålet mod Laserdisken ApS den 9. marts 2006 (**ekstraktens side 265**). Anbringendet kan i sagens natur ikke begrunde, at FDV i 2007 anlagde sag mod mig. Formålet med fogsedsagen mod mig i 2006 var, at FDV ville fjerne “*enhver tvivl om*”, at jeg var omfattet af fogsedforretningen mod selskabet (**kapitel 1.21**).

Det er i det hele taget usandt, at FDV “opdagede”, at jeg solgte parallelimporterede film. Det vidste FDV, fordi jeg holdt advokat Torben Steffensen og advokat Niels Bo Jørgensen orienteret både om planerne for genoptagelsen af parallelimporten, før jeg genoptog den, og om betingelserne for at undlade at parallelimportere (**kapitel 1.7**). De “opdagede” ikke noget og “afklarede” ikke noget. Jeg havde meddelt dette til både Niels Bo Jørgensen (**ekstraktens side 168**) og medlemmerne (**ekstraktens side 169**). De vidste også, at min adfærd var i overensstemmelse med advokat Johan Schlüters forklaring til Kulturudvalget. Jeg deltog i mødet i Kulturudvalget og sad få meter fra Johan Schlüter, da han fortalte, at man kunne importere, så længe der ikke var nogen, der havde forbudt det (**kapitel 1.4**).

Med “nødvendig bevissikring” menes prøvekøbet den 15. juli 2005 forud for sagen mod Laserdisken ApS, der dog skyldtes brevene fra Laserdisken ApS i 2003 (**Appendix B**). Sagen mod mig skyldes ønsket om at inddrage mig i sagen/kendelsen om bevissikring (**kapitel 1.22**).

Jeg har i **påstandsdokumentet** og i **Appendix B** fortalt om de formalitetsfejl, der *udelukker*, at FDV anlagde retssagen, fordi de “opdagde”, at jeg parallelimporterede film. Der var gået mere end 2 år, efter at jeg selv havde fortalt, at jeg ville genoptage ikke-forbudt parallelimport, da de foretog prøvekøbet, og jeg havde overtaget driften fra Laserdisken ApS. Det fremgik utvetydigt af hjemmesiden og fakturaen. Når advokaterne anlagde sagen mod Laserdisken ApS, hvis brevpapir var benyttet i 2003, er den eneste forklaring, at de med vilje ventede i flere år med at reagere - og i iveren efter at falde mig i ryggen opdagede de ikke, hvem prøvekøbet var foretaget hos. Hvis prøvekøbet var årsagen til retssagen, ville sagen naturligvis være anlagt mod den virksomhed, der stod bag prøvekøbet!

FDV har ikke fremsat dette anbringende siden 2006. Det skyldes vel, at det er åbenlyst usandt. Vestre Landsret har hevet det frem, fordi det sammen med de andre manipulationer får dommen til at se tilforladelig og rimelig ud, men det er ikke desto mindre ren manipulation!

Fejl nr. 19: FDV har ikke anført, at jeg også solgte film fra SF Film og Scanbox

Vestre Landsrets påstand er løgn. Prøvekøbene var film, der i Danmark blev udgivet af Nordisk Film og Buena Vista. Da byretten havde løjet om Thomas Schultz’ forklaring (**dommens side 36**), forklarede jeg for Vestre Landsret, hvordan forhøret var forløbet (**ekstraktens side 517**). Thomas Schultz var ærlig nok til skriftligt at uddybe, at han *ikke* vidste, om prøvekøbene, der lå til grund for retssagen, vedrørte film fra SF Film (**dommens side 4**).

I påstandsdokumentet for byretten har Peter Schönning nævnt adskillige titler fra det bevissikrede materiale, men *ingen* af disse titler vedrører film fra SF Film eller Scanbox.

Fejl nr. 20: FDV har ikke anført, at bevissikringen er rettidig i forhold til kendelsen

FDV har *ikke* forholdt sig til anbringendet om, at retssagen var anlagt for sent. Tilsyneladende bemærkede FDV ikke, at anbringendet var fremsat i svarskriftet (**kapitel 1.12**). Da jeg kom ind på det i processkriftet til Vestre Landsret, protesterede FDV mod anbringendets fremsættelse. Anbringendet blev positivt tilladt af Vestre Landsret, hvorefter FDV ignorerede det.

Jeg havde under domsforhandlingen en debat med landsdommer Christian Bache om, at tidspunktet for kendelsen *ikke* er nævnt i § 653 c, men det har *aldrig* været påberåbt af FDV!

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 7: Vestre Landsret om FDVs rettigheder

Hans Kristian Pedersen har for landsretten gjort gældende, at FDVs medlemmer ikke har dokumenteret at have ophavsret til de omtvistede film.

Hans Kristian Pedersen, der må anses for godt branchekendt, har ved sine henvendelser til FDV og FDVs medlemmer anerkendt de indstævnte som indehavere af rettigheder til distribution af film i Danmark.

Endvidere har han efter det oplyste under byrettens behandling af sagen ved sin advokat frafaldet at gøre gældende, at de indstævnte ikke var ”rette sagsøgere”.

Hans Kristian Pedersen har ikke bestridt, at de indstævnte har licenserne til at udgive de pågældende danske DVD-versioner, og der er ikke påvist grunde til at antage, at licenserne til de pågældende film ikke skulle hidrøre fra de ophavsretligt berettigede.

Det er under disse omstændigheder sammenholdt med sagens øvrige oplysninger ubetænkeligt at lægge til grund, at de indstævnte i kraft af erhvervede enerettigheder har ret til at fremstille og distribuere de spillefilmværker på DVD i Danmark, som sagen angår. De indstævnte må derfor anses for at være ophavsmænd, jf. ophavsretslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., jf. § 2.

Vestre Landsret om FDVs rettigheder (dommens side 7)

Fejl nr. 21: V.L.'s gengivelse af min opfattelse af FDVs rettigheder er forkert

Jeg har fortalt om min opfattelse af ophavsret i **kapitel 1.16 og 1.17** og om FDVs rettigheder i **kapitel 1.7**. Vestre Landsret burde have iagttaget **Appendix A og Appendix E**, hvor jeg har påpeget, at sagen handler om *spredningsretten*, der i EU-retten er tildelt 5 kategorier af rettighedshavere, hvor kun *ophavsmandens* spredningsret er gennemført i Danmark. Afsnittet på side 7 er nonsens. Retten har ikke gengivet mine synspunkter jf. gennemgangen af fejl nr. 9-15.

Fejl nr. 22: Man bliver ikke til ophavsmand blot ved at indgå en aftale om udgivelse

Vestre Landsret lægger til grund, at FDV ikke driver piratvirksomhed, idet de har erhvervet retten til at fremstille og distribuere filmværker på DVD i Danmark. Det er rigtigt, men det har intet med sagen at gøre.

Problemet er, at Vestre Landsret springer direkte fra dette faktum til den besynderlige konklusion, at FDV *derfor* må anses for at være ophavsmænd!

Gyldendal er heller ikke blevet til *ophavsmand* ved at have erhvervet en ret til at udgive *Brødrene Løvehjerte*. Ophavsmanden er stadig den nu afdøde Astrid Lindgren.

Det er en juridisk nyskabelse i strid med retspraksis, f.eks. Ø.L. B-0192-92 (Sydney Pollack mod DR), der ikke havde givet nogen mening, hvis V.L. har ret.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 7-9: Forståelsen af ophavsretslovens § 19

Fejl nr. 23: V.L. har ikke iagttaget forløbet siden lovforslagets fremsættelse i 2002

De tre dommere har med redegørelsen på side 7-8 illustreret, at de har læst Peter Schønnings bemærkninger til lovforslaget på samme måde som mig jf. min pressemeddelelse fra den 21. oktober 2002 (**ekstraktens side 135**) og partiernes ordførere (**Appendix A**).

De tre dommere har imidlertid ignoreret *alt*, der efterfølgende er sket. De er over 13 år bagefter. De er ikke kommet videre, end vi var før førstebehandlingen i Folketinget i 2002.

Fejl nr. 24: V.L. har skjult de forklaringer, der blev givet til Kulturudvalget

Vestre Landsret har fundet det relevant i dommen at referere både en vildledende gengivelse af mit advokats brev samt fra to af FDVs processkrifter i en helt anden retssag, men de *mest* centrale udtalelser i sagen er ikke gengivet overhovedet.

Lovforslaget havde ingen chance for at blive vedtaget, idet ingen af partierne ønskede en lov med den virkning (og som også dommerne har beskrevet). Det ændrede sig, da advokat Johan Schlüter på vegne af bl.a. FDV forklarede, at den opfattelse er *fejlagtig*.

Sagens mest centrale fakta, nemlig de tre udtalelser, der er gennemgået i **kapitel 1.4**, er censureret ud af dommen. Det udelukker læseren fra selv at tage stilling til den fortolkning, der lå til grund, da loven blev vedtaget, og i at se sammenhængen med min adfærd i forsøget på at føje FDV i håbet om at undgå den strid, der nu har varet i over 10 år.

Fejl nr. 25: De skjulte forklaringer fører netop til et andet resultat

Dommerne har med udtalelsen på side 9 øverst vist, at de er ramt af den uhyggelige, men ved Vestre Landsret udbredte “*uanset-hvad-tror-vi-på-Johan-Schlüter-og-Peter-Schønning*”-virus, jf. afsnit **afsnit A11** i **Appendix A**. Ved at fjerne de centrale udtalelser forhindrer de læseren af dommen i selv at tage stilling til dommernes absurde konklusion.

Fortolkningstvisten vedrører lige præcis, om der er tale om “*en ret til at forbyde*” eller “*en pligt til at indhente samtykke*”. Selvom Vestre Landsret favoriserer den sidste fortolkning, så støtter de udeladte udtalelser alle sammen den første fortolkning. Det sømmer sig ikke for en domstol i et retssamfund at skjule så vigtige fakta.

Fejl nr. 26: V.L. har ikke iagttaget den EU-retlige sammenhæng

“*Det følger herefter af loven og dens forarbejder*”, står der i dommen, men ret beset er der kun refereret til Peter Schønnings forklaringer. Der er hverken refereret til de udeladte udtalelser eller EU-institutionernes bemærkninger eller bestemmelsens EU-retlige formål (**kapitel 1.24**).

Det er helt umuligt at nå frem til Vestre Landsrets konklusion, hvis man iagttager de 12 udtalelser og forhold, jeg har opremset i **kapitel 1.10**, men de er alle ignoreret af V.L.

De fleste af de EU-retlige forhold har været fremlagt siden mit allerførste svarskrift den 23. december 2005 i kæremålet mod Laserdisken ApS. Ikke på noget tidspunkt har Vestre Landsret anerkendt deres eksistens. Vestre Landsret har ignoreret dette ud af sagen, hvorefter FDV efterlades med en uhyre samfundsskadelig markedskontrol (jf **Appendix E**).

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 9: Samtykke

Fejl nr. 27: V.L. vildleder med en insinuation om, at jeg har bedt om FDVs samtykke

Det bemærkes indledningsvist, at det kun er i Peter Schønnings og Vestre Landsrets fortolkning af spredningsretten, at jeg har pligt til at indhente samtykke, før jeg importerer, og det er kun i Peter Schønnings og Vestre Landsrets fortolkning af ophavsretsloven, at FDV kan påstå at være ophavsmænd.

Hvis FDV opfattes som ophavsmænd, og *hvis* jeg i henhold til spredningsretten skal indhente samtykke, er det klart, at jeg har krænket FDVs rettigheder. Jeg har imidlertid *aldrig* anerkendt de to forudsætninger, og følgelig har jeg heller ikke bedt om FDVs samtykke. Mine holdninger til FDVs rettigheder fremgår af **kapitel 1.7** og af de fremsatte påstande.

Jeg kan kun gentage, som jeg har gjort igen og igen og igen og igen og igen siden mit første processkrift i 2005, at jeg fulgte Johan Schlüters daværende fortolkning - altså den, som Vestre Landsret *ikke* har villet gengive i dommen, så offentligheden kan få kendskab til, hvad FDVs egen daværende repræsentant faktisk forklarede Kulturudvalget (**kapitel 1.4**).

Jeg har *aldrig* bedt om FDVs samtykke.

Jeg har *ikke* gjort gældende eller påstået, at jeg har fået samtykke - stiltiende eller ej.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 9-10: Krænkelser

Det må efter bevisførelsen for landsretten lægges til grund, at der i perioden fra 1. juli 2004 29. november 2005 af Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen blev solgt 9.739 parallelimporterede film, som FDVs medlemmer havde rettighederne til i Danmark. Det er herunder for landsretten - i beskedent omfang - dokumenteret, at der også er solgt film, som SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S havde rettighederne til. Hans Kristian Pedersen har ikke godtgjort, at de sidstnævnte film var importeret forud for ikrafttræden af ændringen af ophavsretslovens § 19, stk. 1, den 22. december 2002. Det er heller ikke godtgjort, at dette skulle gælde for andre af de solgte film.

Vestre Landsret om krænkelserne (dommens side 9-10)

Fejl nr. 28: Der er ikke dokumenteret salg af film fra SF Film og Scanbox

Der blev for fogedretten først dokumenteret salg af de to film "The Pacifier" og "The Jacket" fra prøveköbet den 15. juli 2005. De film blev i Danmark udgivet af Nordisk Film og Buena Vista. Der blev endvidere for fogedretten i nærværende sag dokumenteret salg af Walt Disney filmen "101 Dalmatians II", der i Danmark er udgivet af Buena Vista.

Der har ikke for fogedretten, hverken i sagen mod mig eller i sagen mod Laserdisken ApS, været dokumenteret salg af andre film, og ingen af de tre film er i Danmark udgivet af SF Film A/S eller A/S Scanbox Entertainment.

I FDVs påstandsdokument for byretten er nævnt film, jeg solgte før fogedforretningen den 29. november 2005, men *samtlig*e film er fra selskaber, der *ikke* er SF Film eller Scanbox.

Mit salg af importerede film er præciseret i den skriftlige forklaring til Vestre Landsret den 25. september 2015 (**ekstraktens side 518**). I overensstemmelse med min forklaring til fogedretten og mine breve til FDV har der aldrig været tvivl om, at jeg parallelimporterede film fra de selskaber, der *ikke* forbød parallelimport.

Jeg har også forklaret, at jeg solgte de film, der var importeret før lovændringen i 2002. Det skete efter aftale med FDVs advokat Torben Steffensen og er også nævnt i brevet til FDVs medlemmer den 12. februar 2003 (**kapitel 1.7**). Det fremgår, at over halvdelen - men ikke hele lageret - var solgt på det tidspunkt. Det må antages, at der blandt disse film også var film, der i Danmark var udgivet af SF Film A/S og A/S Scanbox Entertainment, men der har altså ikke været eksempler med i sagen, som jeg har kunnet forholde mig til. Vestre Landsret lyver.

Fejl nr. 29: V.L. har vendt bevisbyrden

Af dommen fremgår, at jeg ikke har godtgjort, at det (påståede) salg af film, hvortil SF Film A/S og A/S Scanbox Entertainment har danske udgivelsesrettigheder, er importeret før lovens ikrafttræden. Jeg aner ikke, hvilke film de taler om. Det bemærkes, at lagersalget er foregået åbent og efter aftale med Torben Steffensen. I henhold til bevisbyrdereglerne (**kapitel 1.15**) er FDV, der skal bevise, at jeg har solgt *andre* film end dem, der stammer fra dette lagerudsalg.

Fejl nr. 30: Den omvendte bevisbyrde kan umuligt løftes

Jeg er *ikke* bekendt med, at FDV har dokumenteret, at jeg også har solgt film, som SF Film og Scanbox har danske rettigheder til. Jævnfør ovenfor har FDV *ikke* peget på sådanne eksempler. Jeg kan ikke godtgøre noget vedrørende et påstået salg, der slet ikke har været nævnt i sagen.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 10-11: Fogedforbuddet

Fogedforbuddet er helt uden praktisk betydning, men behandlingen i dommen viser, hvor langt Vestre Landsret vil gå for at opfylde FDVs ønsker. De vigtigste fakta er afbildet i **kapitel 1.21**. Forbuddet er behandlet for Vestre Landsret i påstandsdokumentets **afsnit 7.1**. Formalitetsfejlen og reparationen af den i forhold til forbuddet er særligt gennemgået i **Appendix B, afsnit B12**.

Vestre Landsrets bemærkninger på side 10 er nonsens. Hverken korrespondancen i 2003 eller uenigheden om lovens fortolkning er relevant i forhold til det forbud, der blev nedlagt mod mig i 2007, og det *burde* retssagen handle om.

Det er Vestre Landsrets opgave at undersøge, om *grundlaget* for fogedrettens afgørelse var korrekt, jf. **kapitel 1.23**.

Fejl nr. 31: V.L. har manipuleret sig til betingelse 1 i § 642

FDV anførte selv i justificationssagen, at det kan lægges til grund, at der er uenighed om fortolkningen af ophavsretsloven (**kapitel 1.9**). Det er reelt den uenighed, FDV søger at løse til sin egen fordel uden en egentlig retlig undersøgelse ved at gå til fogedretten.

Medhold til FDV i betingelse 1 forudsætter *både*, at domstolene undersøger, at FDVs *nye* fortolkning er korrekt, og at FDV *dokumenterer* en ret til at agere på ophavsmandens vegne. Det første har V.L. klaret ved at se bort fra EU-retten, hvilket er absurd i og med, at et EU-direktiv ligger til grund for lovændringen. Det andet klarede V.L. ved at manipulere sig til en ikke-eksisterende proceserklæring og ved at se bort fra det anbringende, jeg faktisk fremsatte i ankesagen jf. fejl nr. 12-15.

Fejl nr. 32: V.L. har set bort fra FDVs formål med rekvisitionen

V.L. har set bort fra, at FDV indsendte rekvisitionen til fogedretten mod mig med det tydeligt angivne formål “*at undgå enhver tvivl om, at Hans Kristian Pedersen er omfattet af det nedlagte forbud personligt*”, jf. **kapitel 1.21** og gennemgangen i **Appendix B**.

Sagen mod mig skulle reparere på det faktum, at FDV ved en “fuldmægtigfejl”, som Lars Segato kaldte det, i den første sag kun havde angivet Laserdisken ApS som rekvisitus. På det tidspunkt og frem til den 28. marts 2008, hvor FDV ved en proceserklæring anerkendte, at jeg *ikke* var omfattet af den retssag, var det FDVs opfattelse, at jeg var omfattet af kendelserne mod selskabet. “*For at fjerne enhver tvivl*” blev rekvisitionen mod mig sendt til fogedretten, men fogedretten tog ikke stilling til dette. Den henviste dette spørgsmål til justificationssagen.

Fejl nr. 33: V.L. har set bort fra FDVs proceserklæringer jf. betingelse 2 i § 642

Jeg har forklaret (**ekstraktens side 518**) og gjort gældende, at jeg indstillede parallelimporten den 29. november 2005, da FDV ved advokat Lars Segato forbød parallelimport på vegne af samtlige medlemmer. FDV anerkendte i proceserklæringen (**ekstraktens side 361 og kapitel 2.21**), at der *ikke* var konstateret parallelimport siden fogedforretningen.

Tværtimod blev dette faktum brugt som anbringende til støtte for påstanden om, at jeg var omfattet af forbuddet mod selskabet. Således skrev FDV i replikken til fogedretten den 4. december 2006 (**ekstraktens side 342**):

“Rekvisitus har efter nedlæggelse af forbuddet den 29. november 2005 ageret som værende omfatte af det nedlagte forbud.”

Det er bemærkelsesværdigt, at V.L. har set bort fra FDVs *faktiske* proceserklæringer.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Heroverfor står som anført ovenfor, at det omtvistede salg også omfattede nogle film fra de to selskaber, som i 2003 havde svaret Hans Kristian Pedersen, at de ikke ville tillade parallelimport.

Hertil kommer, at Hans Kristian Pedersens advokats tilkendegivelse ved brev af 2. oktober 2006 om anerkendelse af de indstævntes rettigheder var knyttet til en forståelse af ophavsretsloven, som er tilsidesat ovenfor.

Vestre Landsret om fagedforbuddet (dommens side 11)

Fejl nr. 34: V.L. har lagt løggen om SF Films og Scanbox' film til grund

FDV har ikke i et eneste processkrift i sagen, hverken fra fogedsagernes behandling i byretten, fra kæremålene ved Vestre Landsret, fra justificationssagerne i byretten eller fra ankesagen ved Vestre Landsret gjort gældende, at jeg har solgt film, hvortil SF Film eller Scanbox har retten til distribution i Danmark. Det var usandt på side 6, og det er også usandt på side 11!

Fejl nr. 35: Min anerkendelse af FDVs rettigheder var ikke tilknyttet lovens fortolkning

Det passer ikke, at min anerkendelse af FDVs rettigheder i 2006 var knyttet til en forståelse af ophavsretsloven. Siden advokat Lars Segato den 29. november 2005 på vegne af alle FDVs medlemmer meddelte forbud mod parallelimport, var det forbudt både ifølge Johan Schlüters fortolkning, som jeg fulgte, og FDVs nye fortolkning. Jeg indstillede parallelimporten, fordi FDV havde forbudt det - ikke på grund af fagedforbuddet mod Laserdisken ApS. Her viste det sig i øvrigt, at min advokat havde ret i, at jeg ikke var omfattet af forbuddet mod selskabet.

Spørgsmålet om lovforklaring vedrører ikke betingelse 2 i § 642. Betingelsen for at nedlægge forbud må nødvendigvis være, at jeg *nægter* at følge den fortolkning, jeg selv har sagt, jeg følger, *samt* at jeg er løbet fra mit løfte. Det eneste grundlag for det er løggen jf. fejl nr. 34. FDV har kun dokumenteret salget af én film efter 29. november 2005. Det er "*101 Dalmatians II*", og salget af den film er i justificationssagen både forklaret og dokumenteret.

Fejl nr. 36: V.L. har set bort fra grundlaget for fagedrettens afgørelse

Jeg fik ikke mulighed for at forklare mig, da FDV på retsmødet den 11. december 2006 viste salget af "*101 Dalmatians II*". Fogedretten iagttog *ikke* den forklaring, jeg gav i mit brev dagen efter. Fogedretten *troede* derfor, at dette salg viste, at mine foranstaltninger *ikke* virker. Det er det, retten i justificationssagen skal forholde sig til (**kapitel 1.23**).

I justificationssagen beviste jeg det modsatte: At foranstaltningerne virker. Jeg vil *ikke* følge en fremgangsmåde, der *ikke* virker jf. påstandsdocumentets **kapitel 7.1** og **Appendix D**.

Fejl nr. 37: FDV har ikke dokumenteret at have rettigheder til "101 Dalmatians II"

Tværtimod. Jan Klarskovs forklaring jf. **byretsdommens side 37** viser jo, at Buena Vista *ikke* havde ret til at sælge på det tidspunkt: "*Det er hovedkontorets valg, om en film skal lukkes ned. Selvom de gerne ville sælge, må de ikke.*" FDVs medlem havde *ikke* lov til at distribuere filmen.

Fejl nr. 38: V.L. har ignoreret byrettens retsbog om skadesvirkning ved manglende bevis

I afsnit D5 i **Appendix D** er afbildet retsbogen, hvor byretten anfører, at det vil få processuel skadesvirkning, hvis FDV ikke beviser sin påstand. Det har Vestre Landsret set bort fra.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Udnyttelsespligt er generelt begrundet i, at erhververen ikke bør kunne lægge – som man kalder det – den døde hånd på værket ved at hindre en værksudnyttelse til skade for ophavsmanden og samfundets interesser, jf. *Blomqvist 1987*, s. 179.

Ophavsretsloven med kommentarer om § 54 (materialesamlingen side 25)

lukket. Som tidligere påpeget, er god tro hos rekvisitus ikke til hinder for, at forbud nedlægges. Forbud i denne situation forudsætter dog, at der er grund til at antage, at rekvisitus, efter at være gjort bekendt med rekvirentens ret alligevel vil handle i strid med denne.

Betænkning nr. 1107-1987: Arrest og forbud (ekstraktens side 683)

Fejl nr. 39: V.L. har ikke iagttaget udnyttelsespligten i ophavsretslovens § 54

Vedrørende den omstridte film “101 Dalmatians II” har min medarbejder forklaret, at filmen oprindeligt blev lagt til side sammen med de andre beslaglagte film, og den blev sat til salg, da han havde fået at vide, at den danske udgave ikke kunne skaffes mere, *fordi* den var udgået (**ekstraktens side 497**). Leverandøren har bekræftet dette (**ekstraktens side 502**).

Baseret på ophavsretslovens § 54 har jeg gjort gældende, at det var berettiget at slutte, at når den danske udgave ikke kan købes længere, er det fordi, at medlemmets rettigheder til at distribuere filmen er udløbet. Det er reelt bekræftet af marketingsdirektør Jan Klarskov, men uanset dette kan det ikke bebrejdes min medarbejder, at han reagerede sådan.

Fejl nr. 40: V.L. har ikke iagttaget betænkning nr. 1107 jf. betingelse nr. 2 i § 642.

Selvom det er tvivlsomt - det er i hvert fald ikke dokumenteret - at FDVs medlem, Buena Vista, havde distributionsretten på tidspunktet for salget jf. ovenfor, er der en dokumenteret sammenhæng mellem salget af filmen og meddelelsen om, at den danske udgave var udgået.

Derved er betingelse nr. 2 i § 642 *ikke* opfyldt. Der var ikke tale om et *forsætligt* brud på mit løfte. I så fald var filmen jo ikke lagt til side til at begynde med. Det bør også iagttages, at jeg forinden havde bedt om lov til at returnere filmene netop for at undgå, at ulovlige film *utilsigtet* blev solgt af en medarbejder (**ekstraktens side 255**) og afsnit C14 i **Appendix C**.

Fejl nr. 41: V.L. har ikke iagttaget, at fagedforbuddet ikke ændrede min adfærd

Betingelse 2 medfører, at et fagedforbud ændrer rekvisiti adfærd. Den eneste anden mulighed er, at rekvisitus overtræder fagedforbuddet og derved risikere strafforfølgelse.

Det fremgår af min forklaring, der *ikke* er gengivet i dommen (**ekstraktens side 518**), at jeg ændrede min adfærd den 29. november 2005, hvorimod jeg *ikke* ændrede adfærd som følge af fagedforbuddet den 19. januar 2007. Jeg nægter at følge fagedrettens vejledning, fordi det ikke forhindrer forbudt parallelimport, men det gør mine foranstaltninger.

Fogedretten bekræftede 4 år senere (**ekstraktens side 367**), at ingen har påstået, at jeg har overtrådt forbuddet. Der er nu gået yderligere 4 år, og dags dato har ingen gjort indsigelse. Hvis et forbud ikke ændrer noget, kan betingelse nr. 2 heller ikke siges at være opfyldt.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Fejl nr. 42: V.L. har bedømt historiske begivenheder

Et fagedforbud er rettet mod *fremtidige* hændelser. Formålet er at ændre rekvisiti adfærd med henblik på at undgå *fremtidige* krænkelse. Forbud anvendes ikke på historiske begivenheder.

Vestre Landsret har ved at gennemgå min adfærd *før* den 29. november 2005 i stedet for at iagttage min adfærd *efter* den 29. november 2005 bedømt historiske begivenheder.

Dommen forholder sig hverken til min forklaring om, at parallelimporten ophørte den 29. november 2005, eller effektiviteten af de foranstaltninger, jeg iværksatte for at leve op til mit løfte om at undgå forbudt parallelimport.

Fejl nr. 43: V.L. kriminaliserer min specialimport

Vestre Landsret forsøger reelt at pålægge mig en anden adfærd i forhold til den *specialimport*, som FDV ikke har en regulær retlig interesse i, men som konkurrerer med FDV. Med dommen kriminaliserer Vestre Landsret den specialimport. Vestre Landset pålægger mig en handlepligt, som ikke er nødvendig for at undgå parallelimport, men som - hvis den bliver håndhævet - vil bringe min specialimport til ophør.

Det er ikke formålet med et fagedforbud, jf. Retsplejerådets betænkning nr. 1107/1987 om arrest og forbud (**ekstraktens side 682**).

Fejl nr. 44: V.L. har ikke forholdt sig til, at betingelse 3 i § 642 ikke er opfyldt

“Det kan lægges til grund, at parterne er uenige om fortolkningen af ophavsretslovens § 19” erklærede FDV i justificationssagen jf. **kapitel 1.9**. Hvornår opstod den uenighed?

Den opstod i hvert fald ikke senere end den 18. februar 2003 jf. **kapitel 1.8**, hvor Torben Steffensen tog afstand fra Johan Schlüters fortolkning, som jeg fulgte. Realiteten er, at FDV vil have Torben Steffensens fortolkning håndhævet på bekostning af Johan Schlüters fortolkning. Vel vidende, at uenigheden med mig var opstået efter, at FDV havde skiftet mening om lovens fortolkning, gik FDV til fagedretten med en rekvisition mod mig den 5. oktober 2006!

Da havde de kendt til uenigheden i 3 år og 228 dage. FDV kunne have afklaret fortolkningsuenigheden forinden ved en almindelig retssag og bærer derfor risikoen for, at det ikke skete jf. UfR 2004.2532 (**ekstraktens side 713**).

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Side 11-12: Vederlag og erstatning

Vederlag og erstatning (påstand (3))

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Hans Kristian Pedersen har handlet uagtsomt, og at de indstævnte har krav på vederlag og erstatning efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 1 og 2, jf. stk. 2.

Landsretten tiltræder tillige, at såvel vederlaget som erstatningen må fastsættes skøns-mæssigt i mangel af nærmere dokumentation for de fremsatte krav. Der er således ikke fremlagt oplysninger om salgspriser, driftsudgifter og dækningsbidrag, som de indstævnte ville have haft i relation til de omtvistede film.

Landsretten tiltræder endvidere, at der ved fastsættelsen må tages hensyn til Hans Kristian Pedersens forsøg på allerede i forbindelse med lovens ikrafttræden at få en afklaring og en praktisk ordning med hensyn til rettighedsspørgsmålet.

Der må yderligere lægges vægt på, at skaden kunne have været begrænset ved en hurtigere reaktion, og at dette må antages at kunne have været iværksat på grundlag af søgning på Laserdiskens hjemmeside.

Vestre Landsret om vederlag og erstatning (dommens side 11-12)

De erstatningsretlige betingelser

Vestre Landsret har ikke taget stilling til de erstatningsretlige betingelser, jeg henviste til i mit påstandsdokument (**kapitel 7.4**):

1. Lovens fortolkning
2. Culpa
3. Tabsbegrænsningspligt
4. Tab og vederlag
5. Rette sagsøgere (gjort gældende i ankesagen)

Fejl nr. 45: V.L. har ikke iagttaget baggrunden for uenigheden om lovens fortolkning

Vestre Landsret foregiver jf. fejl nr. 23-26, at fortolkningsuenigheden vedrører forståelsen af Peter Schönning's gennemførelsesbestemmelse i ophavsretslovens § 19. Det er helt forkert. Jeg var ikke i tvivl om, hvad Peter Schönning mente med ændringen af § 19, da jeg sendte pressemeddelelsen til Folketinget den 21. oktober 2002 (**ekstraktens side 135**).

Uenigheden om lovens fortolkning skyldes uoverensstemmelsen med det EU-retlige formål med at harmonisere konsumptionsbestemmelserne, modstriden med EUs konkurrencekommissær Mario Montis tale (**ekstraktens side 131**) og den fortolkning, Kommissionen og Generaladvokaten forklarede i sag C-479/04. Dette er sammenfattet i henvisningskendelsen af byrettens Ole Høyer i retssagen mod kulturministeriet jf. **kapitel 1.9**.

Da jeg udførligt har behandlet dette i **Appendix A** og **Appendix E**, bør Vestre Landsret forholde sig til det.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Fejl nr. 46: V.L. har ikke iagttaget EU-traktatens forelæggelsespligt

Vestre Landsret har tilsyneladende overset, at der er tale om en ankesag. Når en sag behandles i første instans, kan en ret forelægge en sag for EU-domstolen, når den skønner, at det er nødvendigt. Vestre Landsret har skønnet, at det ikke er nødvendigt (**kapitel 1.24**).

Der er imidlertid tale om en ankesag, der vedrører “*fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret*”, så jf. artikel 267 er landsretten som 2. instans *pligtig* at indbringe sagen.

Fejl nr. 47: V.L. har ikke iagttaget formålet med forelæggelsespligten

Vestre Landsret har kun har iagttaget Peter Schönning's forarbejder, men *ikke* forarbejderne til spredningsretten, formålet med at harmonisere konsumptionsbestemmelserne og forholdet til konkurrencereglerne. Forelæggelsespligten skyldes hensynet til den ensartede fortolkning i hele EU. Vestre Landsrets og Peter Schönning's opfattelse er faktisk irrelevant.

Som anført af EU-domstolen i sag 283/81 (**kapitel 1.24**) skal EU-retten vurderes på grundlag af bestemmelsens målsætning og EU-rettens bestemmelser om helhed. Det har Vestre Landsret set bort fra. Der er en grund til, at kun EU-domstolen kan fortolke EU-retten.

Fejl nr. 48: V.L. har ikke forholdt sig til spørgsmålet om culpa

Vestre Landsret har henvist til byrettens begrundelse for, at jeg skulle have handlet uagtsomt, og at FDVs medlemmer har krav på vederlag og erstatning. Men byretten har netop *ikke* taget hensyn til de erstatningsretlige betingelser, jf. **påstandsdokumentets kapitel 7.4**.

Hverken byretten eller landsretten har forholdt sig til det faktum, at jeg agerede efter den fortolkning, som FDV selv ved advokat Johan Schlüter forklarede Kulturudvalget (**kapitel 1.4**). *Ingen* har begrundet, hvorfor det var culpøst af mig at følge FDVs *egen* fortolkning, mens jeg fik uoverensstemmelserne med EU-retten undersøgt via retssagerne mod kulturministeriet.

Vestre Landsret har tværtimod skjult, at det var præcis det, jeg gjorde.

Fejl nr. 49: V.L. har ikke tillagt FDVs tabsbegrænsningspligt betydning

I forbindelse med mit krav mod FDV fandt Vestre Landsret på et anbringende og brugte det til at fastslå, at jeg ikke havde opfyldt min tabsbegrænsningspligt. Herefter kunne jeg ikke få én eneste krone i erstatning. Jeg kunne ikke engang få dækket de udgifter, det ville have kostet mig at returnere filmene, hvis jeg havde taget imod FDVs “tilbud”.

Mens det havde krævet meget arbejde og også penge af mig at sende 2000 film retur til mine leverandører og sikre, at provenuet blev indsat på en spærret konto, var det let for FDV at opfylde deres tabsbegrænsningspligt. De skulle blot sende et brev til mig med meddelelsen: “*Hermed meddeles, at samtlige medlemmer af FDV forbyder parallelimport*”.

Vestre Landsret har ikke begrundet, hvorfor det ikke får samme konsekvens, når FDV undlader at opfylde deres tabsbegrænsningspligt.

Fejl nr. 50: V.L. har ikke forklaret, hvordan mit salg har påført FDV et tab

Vestre Landsret erkender, at der ikke er fremlagt dokumentation for de fremsatte krav. Er det ikke sagsøgers pligt? Ingen har overhovedet begrundet, hvordan FDVs tab skulle være opstået! Ingen af FDVs medlemmer kan med rette påstå, at de havde solgt så meget som én eneste film mere, selvom jeg havde undladt at parallelimportere.

Forbrugerne kunne i Laserdisken vælge mellem en dansk udgave, en engelsk udgave og en amerikansk udgave af en given film. Hvis jeg ikke solgte den amerikanske udgave, kunne kunderne stadig vælge den engelske udgave, og de kunne også købe den amerikanske udgave over internettet. Ingen har forklaret, hvordan FDVs medlemmer skulle have lidt et tab.

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Fejl nr. 51: V.L. har ikke iagttaget ejerstrukturen jf. Paramounts forklaring

FDV har aldrig dokumenteret at have rettigheder til film, som *andre* licenshavere har solgt. De har kun henvist til, at de er rettighedshavere via ejerforholdet, dvs. via deres moderselskaber.

Hvis det er rigtigt, har moderselskaberne modtaget vederlag i forbindelse med salg af filmene, idet det er indrømmet, at der ikke er tale om piratkopier jf. **kapitel 1.18**. Paramounts direktør Bent Rasmussen forklarede netop, at Paramount *ikke* havde noget imod Laserdiskens parallel-import, fordi det ville medføre indtægter til CIC, dvs. Paramount (**ekstraktens side 480**).

Det fremgår alligevel af dommen, at jeg skal betale vederlag og erstatning til Paramount International A/S. Der savnes en forklaring på, hvordan det kan undgå at føre til en ugrundet berigelse i form af dobbeltbetaling jf. Bent Rasmussens forklaring.

Fejl nr. 52: V.L. har ikke iagttaget Paramounts meddelelse til Laserdisken

Jeg og min medarbejder, Niels Ole Pedersen, har begge bevidnet, at Paramount som svar på mit brev til salgsdirektør Carsten Leth via deres repræsentant har svaret, at Paramount *ikke* vil forbyde parallelimport. Det rejser spørgsmål om både culpa og tabsbegrænsningspligt særligt i forhold til Paramount. Det har Vestre Landsret heller ikke forholdt sig til.

Fejl nr. 53: V.L. har ikke iagttaget anbringendet om "rette sagsøgere"

Jeg mente (fejlagtigt), at det var tilstrækkeligt for byretten at gøre gældende, at når der blev betalt vederlag til rettighedshaverne, hvem de end måtte være, kunne det ikke betyde noget, om FDV var rettighedshavere eller ej. Mit synspunkt var, at FDV ikke samtidig kan påstå at være rettighedshavere og påstå, at et salg mod betaling af deres film påfører dem tab.

Jeg fremsatte derfor for Vestre Landsret det anbringende, at FDVs medlemmer slet ikke er i position til at påberåbe sig krænkelse (**kapitel 1.6**). Ingen har forholdt sig til dette.

Fejl nr. 54: V.L. har ikke forholdt sig til Sandrew Metronomes egen opfattelse

Vestre Landsret har ikke forholdt sig til det faktum, at Sandrew Metronome selv var af den opfattelse, at de kun havde rettigheder til de film, de selv udgav (**ekstraktens side 166**). Efter den meddelelse savnes i høj grad dokumentation på, at den modsatte opfattelse er rigtig.

Fejl nr. 55: V.L.'s formulering er uklar og misvisende

V.L. formulerer det uklart, at jeg gjorde præcis, som advokat Johan Schlüter havde forklaret, at man skal gøre. Jeg spurgte hvilke film, FDV ville *forbyde*. Det fremgår også af Subject på den pågældende mail: "Forbudte titler" (**ekstraktens side 165**). Jeg har *ikke* handlet uagtsomt.

Fejl nr. 56: Der var ikke behov for at søge på Laserdiskens hjemmeside

Vestre Landsret manipulerer med henvisningen til, at FDV kunne have kontrolleret, om jeg foretog uønsket import via søgninger på min hjemmeside.

Det afleder opmærksomheden fra det faktum, at jeg selv orienterede advokat Niels Bo Jørgensen. Han havde ingen grund til at betvivle, at jeg ville parallelimportere. Han behøvede heller ikke at vente med at reagere. Han kunne foregribe konflikten ved at meddele forbud (**kapitel 1.7**). FDV har stadig ikke forklaret, hvorfor der gik 2 år og 242 dage, før de reagerede, og hvorfor reaktionen var en uvarslet fogedforretning og ikke blot et brev.

Sammenfattende er dommen kendetegnet ved, at Vestre Landsret fuldstændig har ignoreret de dokumenterede fakta om baggrunden for min parallelimport. Endvidere har Vestre Landsret set bort fra de normale erstatningsretlige betingelser.

Side 12-13: Bevissikringen

2. I forhold til den gennemførte bevissikring nedlægges følgende påstand

Indstævnte tilpligtes at anerkende, at bevissikringen mod appellanten den 29. november 2005 var ulovlig, at appellantens regnskabsmateriale hidrørende fra denne bevissikring ikke kan anvendes i en retssag mod appellanten, og at det bevissikrede materiale skal tilbageleveres til appellanten.

Min nedlagte påstand om bevissikringen (påstandsdokumentets side 3)

Vedrørende det bevissikrede materiale

Den nedlagte påstand indeholder tre led. Retsplejelovens § 653 c er gengivet og behandlet i **kapitel 1.11.5**. De faktiske omstændigheder i relation dertil fremgår af **kapitel 1.12**.

Det fremgår heraf, at der til støtte for påstanden blev gjort fire ting gældende:

1. Grundlovens § 72
2. Artikel 6 jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
3. Retsplejelovens § 653 c
4. Mit regnskabsmateriale var uberettiget tilbageholdt af fogedretten

Bevissikringen (selvstændig påstand (1))

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), 1. led, er afvist.

Hans Kristian Pedersens påstand (1), 2. led, omhandler - som påstanden er formuleret - materiale sikret ved bevissikringen mod Laserdisken ApS den 29. november 2005. Det er imidlertid det samme materiale, der efter anmodning fra de indstævnte blev bevissikret ved fogedrettens kendelse af 15. december 2006, stadfæstet af Vestre Landsret den 8. oktober 2007, i bevissikringssagen mod Hans Kristian Pedersen. Under denne ankesag må det afgørende være, hvornår sagen er anlagt i forhold til kendelsen af 15. december 2006.

Da betingelserne for at foretage bevissikringen den 15. december 2006 var opfyldt, og da retssagen efter bevissikringen er anlagt inden for 4 uger efter den 15. december 2006, jf. fristen i retsplejelovens § 653 c, stk. 1, frifindes de indstævnte for denne del af Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1).

Af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten, at de indstævnte er frifundet for det 3. led af Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), der vedrører tilbagelevering af det bevissikrede materiale, idet det bemærkes, at det for landsretten er oplyst, at materialet består i lagerlister og indkøbsfakturaer, der er kopieret fra Hans Kristian Pedersens computer.

Vestre Landsret om bevissikringen (dommens side 12-13)

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Der blev den 5. marts 2008 truffet afgørelse i en justifikationssag om bevissikringen den 29. november 2005 mod Laserdisken ApS. Dommen blev anket til landsretten, der afviste anken under henvisning til, at der ikke var betalt berammelsesafgift. Dommen af 5. marts 2008 står derfor ved magt, og samme spørgsmål kan derfor ikke prøves under denne sag. Hans Kristian Pedersens påstand 1, 1. led, afvises derfor.

Byrettens begrundelse og afgørelse (ekstraktens side 51-52)

Påstandens første led:

Vestre Landsret henviser til byrettens afgørelse, som derfor er gengivet ovenfor, og har undladt i det hele taget at forholde sig til mine indvendinger på **side 16** i påstandsdokumentet.

Fejl nr. 57: Der er intet retsgrundlag for at inddrage tredjemands ageren

Byretten - og dermed Vestre Landsret - har *undladt* at forholde sig til dette led i påstanden og de fire anbringender med henvisning til en tredjemands ageren i en anden retssag.

Der er hverken i Grundloven, Den Europæiske Menneskeretskonvention eller i § 653 c belæg for at gøre mine rettigheder betinget af, hvordan andre agerer i deres retssager.

Fejl nr. 58: Der er ikke tale om samme spørgsmål

Der er ikke tale om at prøve samme spørgsmål igen. Justifikationssagen mod Laserdisken ApS vedrørte bevissikringen mod Laserdisken ApS. Min påstand vedrører bevissikringen mod mig.

Fejl nr. 59: Der er ikke tale om samme anbringender

Ingen af de fire anbringender, der er gengivet i svarskriftet i nærværende sag (**kapitel 1.12**), og som er gentaget i påstandsdokumentet, var fremsat af Laserdisken ApS i justifikationssagen mod Laserdisken ApS. Rettens stillingtagen mangler derfor under alle omstændigheder.

Fejl nr. 60: V.L. (og byretten) har set bort fra de faktiske forskelle

De to sager har det til fælles, at de to bevissikringer blev gennemført på samme tid, og at FDV er rekvirent i begge bevissikringer. De afgørende *forskelle* er, at bevissikringen mod mig skete *uden* et retsgrundlag, og at FDV *ikke* anlagde sag mod mig inden 4 uger efter bevissikringen.

Fejl nr. 61: V.L. (og byretten) har set bort fra FDVs egen angivelse af tidspunktet

FDV har *aldrig* fremsat som påstand eller anbringende eller på anden måde gjort gældende, at der skulle være gennemført en bevissikring mod mig senere end den 29. november 2005. Det var FDVs anbringende, at jeg var omfattet af retssagen mod Laserdisken ApS jf. **kapitel 1.21** og **1.22**. Det var jeg ikke (**Appendix B**). Det fremgår af FDVs påstandsdokument og byrettens gengivelse af FDVs synspunkter, at bevissikringen fandt sted den 29. november 2005.

FDV har subsidiært gjort gældende, at bevissikringen den 29. november 2005 ikke var ulovlig, og at regnskabsmaterialet i bilag 24 og 25 dermed ikke er fremskaffet ulovligt og således kan anvendes i nærværende sag og ikke skal tilbageleveres til Hans Kristian Pedersen.

Byrettens gengivelse af FDVs anbringender (ekstraktens side 47)

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Påstandens andet led:

Fejl nr. 62: V.L. lyver om påstandens formulering

Advokat Henrik Karl Nielsen var ret præcis i anmodningen til fogedretten den 25. september 2006 (**ekstraktens side 320**). Anmodningen vedrørte netop det materiale, der tilhører mig, og ikke det materiale, der tilhører Laserdisken ApS.

Min påstand, som er gengivet i dette afsnit, vedrører “*bevissikringen mod appellanten*” og “*appellantens regnskabsmateriale*”. Laserdisken ApS er ikke appellant i sagen og er ikke nævnt i påstanden overhovedet. Påstanden vedrører *ikke* det materiale, der blev bevissikret mod Laserdisken ApS, men det materiale, der blev bevissikret mod mig.

Fejl nr. 63: V.L. har ikke angivet, hvorfor og hvornår jeg skulle have overdraget materialet

Hvis Vestre Landsrets udsagn skal give mening, skulle jeg have overdraget regnskabsmateriale vedrørende min personlige virksomhed til Laserdisken ApS. Hvorfor skulle jeg have gjort det? Hvornår skulle jeg have gjort det? Der er intet anført, der støtter Vestre Landsrets opfattelse.

Fejl nr. 64: Retsplejeloven tillader ikke, at der foretages bevissikring mod tredjemand

Selvom det skulle forholde sig sådan, at jeg har overdraget mine regnskaber til Laserdisken ApS, så er de regnskaber ikke omfattet af hverken rekvisitionen eller kendelsen mod selskabet. Mig bekendt giver retsplejeloven ikke mulighed for, at der kan ske beslaglæggelse hos tredjemand jf. UfR 2004.717Ø, hvilket der i givet fald ville være tale om (**ekstraktens side 710**).

Fejl nr. 65: Retsplejelovens § 653 c omtaler ikke tidspunktet for kendelsen

Påstandens andet led er støttet på § 653 c. Faktisk er det en ordret gengivelse af § 653 c. Vestre Landsret lægger til grund, at det er afgørende, hvornår sagen er anlagt i forhold til *kendelsen*. Det står der intet om i § 653 c, og det underminerer de rettigheder, lovgiver tager hensyn til jf. Grundloven og Menneskeretskonventionen (**kapitel 1.14**).

Fejl nr. 66: V.L.s antagelse er selvmodsigende i forhold til begrundelsen for første led

Under vurderingen af påstandens andet led foregiver Vestre Landsret, at der er tale om en ny bevissikring i forhold til den, der fandt sted den 29. november 2005. Det er selvmodsigende i forhold til begrundelsen vedrørende første led, hvor der blev henvist til justificationssagen mod Laserdisken ApS, der blev anlagt den 13. december 2005. Begge dele kan ikke være sandt. Hvis bevissikringen mod mig blev foretaget den 15. december 2006, kan Vestre Landsret ikke samtidig påstå, at sagen vedrører den bevissikring, der blev gennemført i 2005 mod selskabet.

Fejl nr. 67: V.L. har ikke forholdt sig til Den Europæiske Menneskeretskonvention

Påstandens andet led er også støttet på artikel 6 i Den Europæiske Menneskeretskonvention sammenholdt med artikel 8. Det har Vestre Landsret undladt at forholde sig til.

Anvendelse af ulovlige beviser anses ikke i sig selv for stridende mod art 6. Dette gælder dog naturligvis ikke, hvor der er tale om beviser, der er tilvejebragt i strid med andre bestemmelser i EMRK, f.eks art 3 om tortur m.v eller art 8 om privatlivets fred.

Den Europæiske Menneskeretskonvention kommenteret (ekstraktens side 695)

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Hans Kristian Pedersen har under hovedforhandlingen præciseret, at det han kræver tilbageleveret i sin påstand 1, 3. led, er hans regnskaber.

FDV har anlagt sag om de krænkelse, der begrundede bevissikringen, indenfor fristen i retsplejelovens § 653c, stk. 1, og bevissikringen er ikke ophævet. Hans Kristian Pedersen har derfor ikke krav på udlevering af det bevissikrede regnskabsmateriale efter denne bestemmelse. Idet Hans Kristian Pedersen ikke i øvrigt har godtgjort, at han har krav på udlevering af materialet, frifindes FDV for denne del af påstanden.

Byrettens begrundelse og afgørelse (ekstraktens side 52)

Påstandens tredje led:

Også så vidt angår påstandens tredje led har Vestre Landsret henvist til byrettens afgørelse jf. ovenfor. Byretten begrundede imidlertid ikke, *hvordan* den kom frem til, at FDV har anlagt sag indenfor fristen i retsplejelovens § 653 c. Den 29. november 2005 er nævnt hele 42 gange i byrettens dom. Der er ikke angivet et andet tidspunkt, hvor en bevissikring skulle finde sted.

Det ser ud til, at FDV overså, at anbringendet blev fremsat allerede i svarskriftet. Som det fremgår af **kapitel 1.12** foretog jeg en beregning for Vestre Landsret den 23. august 2013 i et processkrift, hvor jeg beregnede antallet af dage til 403 og påpegede, at det er mere end fire uger. FDVs reaktion var en protest, der *ikke* blev imødekommet. Derefter valgte FDV at *undlade* at forholde sig til anbringendet.

Fejl nr. 68: Det er i justificationssagen, at fogedrettens afgørelse skal efterprøves

Byretten - og dermed Vestre Landsret - henviste til, at bevissikringen ikke er ophævet. Det er absurd, da det er i justificationssagen, at en bevissikring i givet fald skal ophæves. Det er uden betydning, hvad der skete i et eventuelt kæremål, som netop *ikke* erstatter justificationssagen. Jeg har redegjort for dette på **side 18** i **påstandsdokumentet**, hvor jeg har kaldt dommen for "volapyk". Det er ikke mindre volapyk af, at Vestre Landsret tiltræder byrettens adfærd.

Fejl nr. 69: Retten til at få materialet tilbageleveret følger af § 653 c

Advokat Henrik Karl Nielsen sendte sin anmodning til fogedretten den 25. september 2006. Det er 301 dage efter bevissikringen. Det burde have været rutine for fogedretten at returnere materialet jf. § 653 c. Ikke engang Vestre Landsrets idé om, at der fandt en ny bevissikring sted den 15. december 2006 kan begrunde, at fogedretten beholdt materialet trods anmodningen.

Fejl nr. 70: Materialet tilhører mig - yderligere begrundelse burde være unødvendig

Er ejendomsretten ophørt med at eksistere? Materialet tilhører mig. Det bør være en *selvfølge*, at domstolene sørger for, at materiale, der tilhører mig, udleveres til mig efter anmodning.

Fejl nr. 71: Materialet fra de to bevissikringer var ikke adskilt

Regnskabsmateriale fra min virksomhed og fra Laserdisken ApS blev kopieret over på én og samme CD-ROM på samme tidspunkt, nemlig den 29. november 2005. Materialet vedrørende begge juridiske enheders salg blev udleveret til FDV på retsmødet den 11. december 2006.

Det kræver en god portion *ond* vilje at nå frem til, at den ene bevissikring faktisk skete på et andet tidspunkt end den anden. Der fandt én bevissikring sted omfattende to juridiske enheder, hvoraf der kun forelå en kendelse mod den ene. Det er sagens principielle problem!

2. VESTRE LANDSRETS FEJL

Om bevissikringen overordnet:

Fejl nr. 72: V.L. har ikke forholdt sig til Grundlovens § 72

Allerede i svarskriftet den 28. december 2007 var Grundlovens § 72 det første anbringende til støtte for påstanden om, at bevissikringen var ulovlig (**kapitel 1.12**). Formuleringen af denne bestemmelse udelukker en forveksling mellem “undersøgelse” og “kendelse” (**kapitel 1.14**). Vestre Landsret har løst problemet ved at ignorere Grundlovens § 72.

Fejl nr. 73: Grundlovens § 72 er også overtrådt, selvom en ny bevissikring lægges til grund

Med en livlig fantasi kan man forestille sig, at Dorete Bager på retsmødet den 11. december 2006 udleverede det bevissikrede materiale til mig og i splitsekundet efter - inden jeg nåede at gemme det af vejen - foretog en ny, lynhurtig bevissikring. På den måde kan man i fantasien nå frem til, at der blev gennemført en ny bevissikring mod mig den 11. december 2006.

Det løser stadig ikke problemet med Grundlovens § 72. Selv en fiktiv bevissikring på den beskrevne måde ville være gennemført uden det retsgrundlag, der er nødvendigt i henhold til Grundloven. Vestre Landsret har angivet tidspunktet for kendelsen til den 15. december 2006, hvilket er fire dage senere og altså *efter* den fiktive bevissikring.

Fejl nr. 74: FDV har aldrig gjort gældende, at der er gennemført en ny bevissikring

Vestre Landsret - og ikke FDV - har fundet på, at bevissikringen blev gennemført på et andet tidspunkt end den 29. november 2005. FDV har aldrig gjort gældende, at der er foretaget en senere bevissikring. FDV har alene gjort gældende, at bevissikringen den 29. november 2005 ikke var ulovlig, fordi jeg ifølge FDV dengang havde vildledt om ejerforholdene.

FDV har ikke anført noget, der tyder på, at FDV støtter Vestre Landsrets opfattelse.

Fejl nr. 75: V.L. blander sig også her i strid med § 338

I spørgsmålet om FDVs erstatningskrav mod mig blander Vestre Landsret sig igen i sagen i strid med retsplejelovens § 338. Denne gang med en påstand om, at der fandt en bevissikring sted mod mig den 15. december 2006. Altså fire dage efter, at FDV fik udleveret en CD-ROM, der indeholdt de filer, der blev kopieret fra min pc den 29. november 2005.

Fejl nr. 76: V.L. har overskrevet tidsfristerne i retsplejelovens § 358

Vestre Landsret har ved at gemme sin opfattelse af § 653 c til selve dommen forhindret mig i at tage til genmæle med anbringender om lovens ordlyd og sammenhængen med hensynet til Grundloven og Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Fejl nr. 77: Der fandt ikke nogen bevissikring sted den 15. december 2006

Der fandt ikke nogen bevissikring sted den 15. december 2006. Det er ren fantasi udtænkt af Vestre Landsret med det ene formål at hjælpe FDV til at få medhold.

Fejl nr. 78: FDVs formål var at inddrage mig i den allerede foretagne bevissikring

Det fremgår af fogedrettens kendelse, at også rekvisitionen om en bevissikring mod mig havde til formål at reparere på det faktum, at FDV havde overset, at jeg havde overtaget aktiviteterne fra anpartsselskabet (**kapitel 1.22**). FDV støttede det på en løgn om, at jeg ikke havde oplyst korrekt. Det er der omhyggeligt redegjort for i **Appendix B**, og revisor Jørn E. Hansen har med sin forklaring udelukket, at jeg har vildledt om ejerforholdene (**ekstraktens side 488**).